

תאריך: 28/04/2013

כב' השר,

בעניין:

הקובל

722

הנקבל

1. בתאריך 17.11.2011, הגיש הקובל כתב קובלנה מתוקן (להלן: "הקובלנה") נגד הנקבל לפיו גילה אי יכולת /או רשלנות גסה במילוי תפקידו כאמור בסעיף 56(א)3 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש] התשמ"א 1981 (להלן: "הפקודה"). כמו כן נטען כי נהג בדרך שאינה הולמת את מקצוע הרוקחות כמפורט בסעיף 56(א)1 לפקודה וכי התמיד להפר הוראות הפקודה.
2. לאחר דיון בקובלנה המליצה ועדה זו על זיכוי הנקבל אלא שכבי' השופט בדימוס א. סטרשנוב לא קיבל המלצה זו והרשיע את הנקבל.
3. עם הרשעתו הוחזר תיקו של הנקבל לדיון באמצעי המשמעת שיש להטיל עליו.
4. בדיון לעניין אמצעי המשמעת שהתקיים ביום 10.4.2013, טען ב"כ הנקבל מס' טענות מקדמיות לפיהן אל לה לוועדה זו להמליץ על נקיטת אמצעי משמעת כנגד הנקבל, להלן טענות הנקבל:

א. היועמ"ש לממשלה הוציא הנחיה לפיה "ככלל אין להגיש כתבי אישום על יסוד הודאות חוץ מבלי שיימצא בחומר הראיות שנאסף בחקירה דבר מה נוסף לחיזוק אותן הודאות".

ב. השיהוי בהגשת הקובלנה היה גדול עד כדי פגיעה בזכויותיו של הנקבל הואיל ולאחר הזמן הרב שחלף, לא שמר חומר מתאים שיכול היה להוות ראיה לטובתו במהלך הדיון בקובלנה.

ג. הואיל והוגשה קובלנה רק כנגד הנקבל ולא נגד אחרים הרי שיש בכך משום הפלייתו של הנקבל לרעה כלומר, אכיפה בררנית של החוק רק כנגד הנקבל.

5. בנוסף לטענות הנ"ל, הגיש הנקבל באמצעות בא כוחו מכתב לועדה ממנו משתמע כי לוועדה אין למעשה סמכות לדון בשאלת האמצעים המשמעותיים שיש לנקוט כנגד הנקבל הואיל ולדבריו: "משעה שהחליט שר הבריאות על המשך הדיון המשמעותי בניגוד לעמדת הוועדה, אין כל מקום כי הוועדה תיטול חלק פעיל בהליך שלדעתה אין בו כל הצדקה". עוד טוען הנקבל כי משנחתה חמלצת הוועדה הרי שאמצעי המשמעת יכול להקבע ע"י השר ואין כל צורך בהמלצת הוועדה.

6. לאחר שהוועדה שקלה את טענות הנקבל המפורטות לעיל הגיעה למסקנה כי יש לדחות אותן מן הנימוקים הבאים:

א. לעניין הנחיית היועמ"ש הרי שעניין זה נדון בהמלצת הוועדה ומשמלצתה נדחתה הרי שהמקום הנכון להעלות טענה זו היא בבית המשפט לערעורים. כידוע אין וועדה זו יושבת כערכאת ערעור על החלטת השר ולפיכך לא מצאנו כי יש בידי הוועדה להתערב בהחלטת כב' השר כפי שבאה לידי ביטוי בהחלטת כב' השופט בדימוס א. סטרשנוב.

ב. באשר לשאלת השיהוי מצאנו כי אין בטענה זו כדי למנוע מאת הוועדה המלצה בשאלת האמצעי המשמעותי הואיל ולא ראינו ממש בטענה זו. יש לזכור כי במהלך החקירה והבדיקה שקדמו להגשת הקובלנה הודה הנקבל כי מכר תרופות ללא מרשם ולפיכך לא ברור על אילו מרשמים מדובר אשר אותם לא שמר ושהיו יכולים להועיל לו בהמשך אלמלא השיהוי. ואם מדובר על מכירה לפי מרשמים אשר לא היו חוקיים הרי שהודה בכך, לפיכך לא מצאו החוקרים מקום לחפשם שהרי הודה בהם. זאת ועוד, טענת הנקבל כי לא שמר מרשמים ורישומים על תרופות שסיפק הועלתה לראשונה בשלב זה של הדיון. עוד יש לזכור כי ספרי הרישומים של בית המרקחת אמורים להישמר זמן רב יותר מהזמן שחלף בין האירועים נשוא הקובלנה לבין מועד הגשת הקובלנה.

ג. באשר לטענת האפלייה או לאכיפה הבררנית, דין טענה זו להדחות הואיל וראשית לא הונחה בפני הוועדה כל תשתית ראיתית לפיה היו מעורבים אחרים בפרשה אשר לגביהם לא הוגשה קובלנה. אכן כנגד מר האנה לא הוגשה קובלנה אך גם לא ניתן להגיש נגדו קובלנה הואיל ואיננו רוקח. יש לזכור גם כי מר האנה ברח לחו"ל ולא מיצו עימו את

הדין. בעניין הרופאה שנטלה חלק בפרשה הרי שכנגדה הוגשה קובלנה. זאת ועוד באותה פרשה נטל חלק רוקח מ"ניו - פאדס" אשר הוגשה נגדו קובלנה. כנגד רוקח אחר מהעיר יפו לא החלו בהליכים הואיל ולדברי ב"כ הקובל פרש מעיסוקו כרוקח וכן כי בית המרקחת נסגר. לאור כל אלו, לא מצאנו לנכון לקבל את הטענה בדבר אכיפה בדרנית מה עוד שבעניין עש"א 4803-01-10 הולצברג נ' מדינת ישראל קבעה כב' הש' בדימוס שרה ברוש כי: **"המסיקה בעניינים פליליים עמדה, לא אחת, על כך, כי החלת הדוקטרינה של "הגנה מן הצדק" אינה מחייבת את ביטולו של כתב האישום, וייתכנו מצבים שבהם ניתן יהיה לשקול תרופות "מתונות" יותר, כולל הקלה בעונש בעת גזירת הדין"**.

7. כאמור טוען הנקבל כי אל לה לוועדה זו להמליץ על אמצעי משמעת כנגד הנקבל וכי יש להחזיר עניין זה לכב' הש' בדימוס א. סטרשנוב אליו הואצלו סמכויות השר וזאת מן הטעם כי וועדה שהחליטה להמליץ על זיכוי של הנקבל לא יכולה להמליץ על אמצעי משמעת נגדו. אכן הוועדה המליצה על זיכוי של הנקבל אך משהמלצה זו לא נתקבלה ועניין אמצעי המשמעת חזר לפתחה של הוועדה, עליה להמליץ על אותם אמצעים שיש להטיל על הנקבל. לעניין זה שני טעמים. הראשון הוא כי ייתכן בהחלט שוועדה יכולה לשגות בהמלצתה ושומה על שלוחו של כב' השר דהיינו כב' הש' סטרשנוב לתקן טעות זו. הטעם השני הוא כי רצוי שההמלצה בעניין אמצעי המשמעת תינתן ע"י הוועדה ולא ע"י כב' השר או למי שהואצלו סמכויותיו מכיוון שמדובר, כאמור גם בדברי ב"כ הנקבל, בוועדה מקצועית סטטורית שלה הכלים הנכונים להמליץ את ההמלצה המתאימה.

8. טיעונים לאמצעי המשמעת.

א. ב"כ הקובל טוען כי על הוועדה להמליץ על תקופת התליית רשיונו של הנקבל לתקופה של שנתיים. את הטענה תומך ב"כ הקובל על העובדה – כך לטענתו – כי הנקבל לא הביע חרטה, על החשש כי הנקבל ישוב על מעשיו ויהווה סכנה לציבור, וכן כי שומה על וועדה זו להתוות דרך וליצור סטנדרטים לכלל העוסקים במקצוע.

ב. לעניין ההמלצה על אמצעי המשמעת, הפנה ב"כ הנקבל את הוועדה להחלטה בעניין הרוקח איזידור הולצברג אשר רשיונו הותלה לתקופה של שנה ע"י השופט זיילר ז"ל לו הואצלה סמכות השר.

ג. ב"כ הקובל אף הפנה את הוועדה לפרסומים שונים באשר לסכנות הנובעות משימוש בסטוראידים אנאבוליים, אותן תרופות שהנקבל מכר ללא מרשם, מהם עולה כי אכן קיימות סכנות של ממש למשתמש באותם סטוראידים וכל שכן כאשר השימוש בס' הוא לא להתוויה להם נועדו.

ד. ב"כ הנקבל לעומתו של ב"כ הקובל סבור כאמור כי אין להטיל על הנקבל אמצעי משמעת ולחלופין טוען כי יש לאבחן את פסק הדין בעניין הולצברג מעניינו של הנקבל. בעניין הולצברג הואשם הנקבל ונמצא

אשם בין היתר גם ב"מסירת גירסות לא נכונות לאנשי משרד הבריאות".

ה. הרוקח הולצברג הואשם כי מכר בתקופה של כשנה וחצי תכשירים רפואיים במחיר של 220,000 ₪ בעוד שלגבי הנקבל בעניין הקובלנה שבפנינו לא נמצאו ראיות הן באשר לכמויות שמכר והן באשר לתמורה אותה קיבל הנקבל בגין מכירות אלו.

ו. עוד טוען הנקבל כי יש לקחת בחשבון את חלוף הזמן, את החרטה אותה הביע הנקבל, את העובדה שהפסיק את המכירות לאותו מר האנה זמן קצר לאחר שהחל באספקת התרופות, וכן את העובדה כי הנקבל אף פנה למשטרה והביא ללכידתו של נרקומן שהיה מבוקש זמן רב ברחבי הארץ, בעניין זה הוצגה בפני הוועדה כתבה שפורסמה בעיתון.

ז. בתום הדיון ביקש הנקבל את רשות הדיבור ומשניתנה לו, הביע חרטה כנה על מעשיו, הבהיר כי כל האירועים נשוא כתב הקובלנה נמשכו תקופה קצרה והוא זה שבסופו של דבר הפסיקם מיוזמתו ואף טרם תחילת החקירה. עוד הסביר כי שיתף פעולה בחקירה ולא הסתיר דבר. בסיום דבריו אף סיפר כי מאז העבירות המיוחסות לו, לא מכר מעולם תרופה כלשהי ללא מרשם ואף ניסיונות לרכוש תרופות ללא מרשם ע"י גורמים שפנו אליו לא צלחו.

ח. לאור כל אלה ובמיוחד נוכח העובדה כי כנגד הרופאה אשר נתנה מרשמים שלא כדין, ואשר בגינם סיפק הנקבל תרופות שלא על פי ההתוויה לה נועדו הוגשה קובלנה ובסופו של יום רשיונה לא הותלה, מבקש הנקבל שוועדה זו לא תמליץ על אמצעי משמעת של התליית רשיון ולחלופין שתקופת ההתלייה לא תעמוד על התקופה המבוקשת ע"י הקובל.

9. דיון

א. מדובר בעבירות קשות המיוחסות לנקבל ואשר בגינן יש למצות את הדין עימו וזאת גם כדי לקבוע סטנדרטים ולהתוות דרך לבעלי מקצוע כמו הנקבל.

ב. הוועדה שקלה לחומרה את נסיבות המקרה ואת טענות ב"כ הקובל לרבות הצורך בהטלת אמצעי משמעת מתאימים וכן לקחה בחשבון את התקדימים שהובאו בפניה ע"י ב"כ הנקבל.

ג. לקולא סבורה הוועדה שיש מקום לשקול את העובדה כי וועדה זו קבעה שלא הוכחו כמויות התרופות שסופקו כביכול על ידי הנקבל בהתאם לכתב הקובלנה אלא כמויות קטנות בהרבה, כמו כן יש להתחשב בזמן שחלף מאז האירועים נשוא הקובלנה, בשיתוף הפעולה של הנקבל עם החוקרים, ובחרטה הכנה אותה הביע הן בפני החוקרים והן בפני הוועדה,

ד. בפני הוועדה הוצגו המלצות מגורמים שונים על תפקודו הטוב והמקצועי של הנקבל על קפדנותו ויושרו.

ה. כמו כן הוצגה בפני הוועדה כתבה לפיה הביא הנקבל ללכידתו של נרקומן ע"י המשטרה וזאת במסגרת עיסוקו כרוקח.

נוכח כל האמור לעיל ובהתחשב באמצעים שננקטו נגד רוקחים אחרים בנסיבות אחרות, אנו ממליצים על התליית רשיונו של הנקבל לתקופה של ארבעה חודשים.

עו"ד משה ארד – חבר,

מגר' האני דאוד - חבר

מגר' ישראל פארן - יו"ר,